

Arrest

nr. 327 348 van 27 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 5 mei 2022, dient op 6 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 28 oktober 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 18 april 2024.

1.3. Op 30 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 31 mei 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

“U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en tot de minderheidsclan Tumaal (subclan Isse Ade) te behoren. Tevens verklaart u te zijn geboren op [...] in Tuulo Barwaaqo. Uw broer, [A.A.S.] (O.V. [...]), diende op 15 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Op 20 oktober 2016 werd hem weliswaar de subsidiaire beschermingsstatus toegekend, maar aan de door hem aangehaalde problemen, gedwongen rekrutering door terreurgroep Al Shabaab, werd geen geloof gehecht.

U verklaart dat u in Somalië mee de zorg opnam voor een dove broer, die gespecialiseerd was in het herstellen van schoenen. Eind 2015 of begin 2016 was u samen met uw broer in het atelier waar hij schoenen herstelde. Plots doken er twee mannen op in het atelier. Ze merkten aan uw broer dat hij een beperking had en richtten zich daarom enkel tot u; ze zeiden dat u inmiddels oud en sterk genoeg was om de wapens op te nemen en aan de zijde van Al Shabaab te strijden. U reageerde niet op wat u opgedragen werd. Het bezoek was van erg korte duur; nadat de twee mannen u de voormelde boodschap hadden gecommuniceerd, verlieten zij het atelier en gingen weg. U ging nadien naar huis en vertelde uw moeder wat er in het atelier gebeurd was. Uw moeder oordeelde prompt dat u niet langer veilig was en een veilig onderkomen moest zoeken om vervolgens zo snel mogelijk het land te verlaten. Uw vlucht uit uw herkomstland werd daarom inderhaast georganiseerd.

In januari 2016 verliet u Somalië. Met de boot ging u naar Yemen. U verbleef er enkele maanden in een vluchtelingenkamp. Vervolgens reisde u, via Soedan en Libië, naar Europa. U kwam er begin 2018 aan op het Italiaanse eiland Sicilië. U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Zwitserse autoriteiten op 17 januari 2018. U deed dit vervolgens nog twee keer in Duitsland, respectievelijk op 26 februari 2018 en 26 juni 2020, en één keer in Frankrijk, namelijk op 2 maart 2021. In Duitsland kreeg u een dochter (geboren op 15 oktober 2019) met een Somalische vrouw. De relatie liep op de klippen en de moeder van uw dochter, verbood u sindsdien om uw dochter nog te zien.

Voor huidig verzoek om internationale bescherming beroept u zich uitsluitend op een vrees voor vervolging door Al Shabaab, daar u niet inging op hun vraag om hun rangen te vervoegen.

U legde geen enkel document neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Er dient te worden opgemerkt dat u **niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.***

Voor uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op gedwongen rekrutering door Al Shabaab (CGVSvragenlijst, dd. 25.10.2022, DVZ en notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.8-9 (e.v.), dd.18.04.2024).

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst

(HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, **achtergrond**, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, **eerdere verzoeken**, reisroutes, reisdocumentatie en **de redenen waarom u een verzoek indient**.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.1-2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u **niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking**.

Er moet worden benadrukt dat u, sinds uw aankomst in de Europese Unie, allerm minst consistent bleek in uw verklaringen omtrent **uw achtergrond en de problemen die de aanleiding waren voor uw vlucht uit uw herkomstland**.

Uit de gegevens in uw administratief dossier (zie "EURODAC SEARCH RESULT", administratief dossier) blijkt dat u, voor uw aankomst in België, maar liefst vier verzoeken om internationale bescherming indiende in de Europese Unie en Zwitserland. U deed dit respectievelijk op 17 januari 2018 te Chiasso, Zwitserland, op 26 februari 2018 te Lebach, Duitsland, op 26 juni 2020 te Nuernberg, Duitsland en op 2 maart 2021 in Frankrijk.

In Duitsland werd uw verzoek om internationale bescherming ten gronde behandeld (zie "Demande pays tiers", ref.CEDOCA: 2024 DE SER D129, dd.08.05.2024, blauwe map). U maakte daar vooreerst gebruik van andere identiteitsgegevens. ...Zo verklaarde u er **[A.N.A.S.]** te heten, **geboren** op [...] te **Garbaharay**, Somalië. U bleek in Duitsland tevens gekend onder andere identiteitsgegevens: **[A.A.A.]**, **geboren** op [...] te **Tulo Barwago**, Somalië (id.). Op 05.03.2018 verklaarde u, te Giessen (idem, "Niederschrift", dd.05.03.2018, p.2) dat u tot de **Madhiban-clan** behoort, **subclan Boon** en **subsubclan Gagbooye**. Verder verklaarde u (idem: "Niederschrift", p.3) dat u uw herkomstland had verlaten op **20.05.2016**. Gevraagd naar de redenen van uw vlucht, verwijst u naar een **ernstig conflict met de familie van de vrouw die u wilde huwen** wat zelfs resulteerde in het **neerschieten van uw broer** (idem: "Niederschrift", p.4). Op de vraag of u **om nog andere redenen** uw land ontvluchtte, antwoordde u tot **twee keer toe negatief** ("Niederschrift", idem, p.7 en 8). Welnu, er moet vastgesteld worden dat u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties, totaal afwijkende verklaringen aflegde over uw identiteit, uw achtergrond (clan), het moment van vertrek uit uw herkomstland en, niet in het minst, over uw problemen in Somalië en de directe aanleiding van uw vlucht uit uw herkomstland.

Tegenover de Belgische asielinstanties verklaarde u immers **[A.A.S.]** te heten, geboren op [...] te **Tuulo-Barwaaq** (verklaring DVZ, dd.03.06.2022, vraag 1 en 2). U verklaarde tevens tot de **Tumaal-clan** te behoren (verklaring DVZ, vraag 6.d en CGVS, p.6) en tot de **subclan Isse Adde** (CGVS, p.6).

Tegenover de Belgische asielinstanties beweerde u (verklaring DVZ, vraag 42) dat u uw herkomstland verliet in **januari 2016**, dat u **vervolgens 2 maanden in Yemen verbleef en van begin tot eind april 2016 in Soedan**. In de vragenlijst (vragenlijst, DVZ, dd.25.10.2022, vraag 3.4., 3.5 en 3.7) gaf u aan dat u in geval van terugkeer **Al Shabaab** vreest, meer bepaald omwille van **gedwongen rekrutering** en u haalt verder **geen andere problemen** aan. Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u uitdrukkelijke

louter omwille van problemen met Al Shabaab uw land te zijn ontvlucht (CGVS, p.8). Bovendien werd u, tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, uitdrukkelijk gevraagd waarom uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland geweigerd werd en of u daaromtrent meer informatie kon verstrekken, maar u gaf aan er niks over te weten (CGVS, p.3). Aldus kreeg u de minstens de gelegenheid om toe te geven dat u eerder, in Duitsland, geheel andere verklaringen over uw motieven aflegde. Weze herhaald dat u bij het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS uitdrukkelijk werd gewezen op uw medewerkingsplicht (CGVS, p.1-2).

*Welnu, uit het voorgaande moet geconcludeerd worden dat u, sinds uw aankomst in Europa, sterk uiteenlopende verklaringen aflegde, in casu over uw **identiteit, uw achtergrond (clan), het moment van uw vertrek uit Somalië én, niet in het minst, de problemen die de directe aanleiding voor uw vlucht vormden.** Van een verzoeker om internationale bescherming wordt verwacht dat hij bij binnenkomst van de Europese Unie consistente verklaringen aflegt over zijn identiteit, achtergrond, het moment waarop hij zijn land verliet én de problemen die de aanleiding voor zijn vlucht waren. U blijft op dat vlak duidelijk in gebreke; u hebt klaarblijkelijk bewust trachten de asielinstanties te misleiden. U biedt geen afdoende zicht op uw identiteit, uw achtergrond en uw problemen, zodat u het de bevoegde diensten onmogelijk maakt om uw nood aan bescherming accuraat en correct te beoordelen.*

Voor onderhavig verzoek beroept u zich dus uitsluitend op een vrees voor vervolging door Al Shabaab omdat u geen gehoor gaf aan hun vraag om zich bij hen aan te sluiten. Los van het voorgaande, waarin werd vastgesteld dat u niet eerder melding maakte van enige problemen met Al Shabaab, moet bijkomend opgemerkt worden dat uw verklaringen aangaande dit motief allerminst overtuigen, zodat er geen geloof aan kan gehecht worden.

Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier).

Vooreerst legde u al zeer summiere verklaringen over het motief af bij de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst, DVZ, vraag 3.4 en 3.5); u stelt dat Al Shabaab jongeren in uw dorp verplichtte om bij hen aan te sluiten. U gaf er geen details over de wijze waarop u zelf zou benaderd zijn. Er moet echter worden vastgesteld dat uw verklaringen bij het CGVS evenmin overtuigden. U verklaarde (CGVS, p.9) dat ze naar u toe kwamen, in de werkplaats waar u met een broer werkte, en dat ze zeiden dat u de jihad moest voeren. Verder geeft u aan dat u maar één keer werd aangesproken (CGVS, p.10). Nogmaals gevraagd naar details over het eenmalige bezoek dat u van 2 leden van Al Shabaab kreeg, repliceert u (CGVS, p.10) dat u werd gezegd dat u oud en sterk genoeg was. Namens welke commandant van Al Shabaab u werd benaderd, weet u niet (CGVS, p.10). Behalve dat u oud en sterk genoeg was, werd u niks anders gezegd (CGVS, p.10). De ontmoeting duurde hooguit vijf minuten (CGVS, p.11). U kreeg geen deadline, noch concrete instructies hoe u uw wil om met hen te willen samenwerken zou moeten kenbaar maken (CGVS, p.11). Omdat u toch bang was, zei u met de onbekenden hun vraag te willen instemmen (CGVS, p.12), maar vreemd genoeg werd u vervolgens niet gezegd waar en wanneer zij u terug zouden zien (CGVS, p.12). U beweert dat de onbekenden wisten dat u in het dorp woonde, maar gevraagd waarop u deze stelling baseert, geeft u enkel aan dat het een vermoeden is (CGVS, p.12). Er werd niet gezegd wat concreet van u verwacht werd, hetzij met wapens strijden, hetzij een aanslag plegen (CGVS, p.12) en evenmin kreeg u te horen waar u desgevallend zou of kon worden ingeschakeld (CGVS, p.12). U haalt meermaals (CGVS, p.9, 10 en 11) aan dat de gedwongen rekrutering door Al Shabaab nauw gelieerd was met uw clan, maar zoals hiervoor reeds werd aangehaald, bood u de Europese asielinstanties geen duidelijk zicht op uw clanaffiliatie. Sowieso overtuigen uw verklaringen over de rekrutering door Al Shabaab echter niet.

*Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat louter lidmaatschap van een minderheidsgroep niet automatisch leidt tot een erkenning als vluchtelingen in de zin van de Conventie van Genève. Een individuele vrees voor vervolging dient aannemelijk te worden gemaakt. U haalt vaag en algemeen aan dat er meerderheidsclans zijn en jij van een andere clan bent. U verduidelijkte dat deze zich aangesloten hadden bij Al Shabaab (CGVS, p.12). Aan de beweerde problemen met Al Shabaab werd geen geloof gehecht en verder haalt u geen concrete elementen aan die wijzen op een vervolging in uw hoofd. Uit deze verklaringen valt dan ook te concluderen dat uw vrees voor vervolging omwille van uw ethnische achtergrond reeds danig valt te relativeren en bezwaarlijk kan worden gecategoriseerd als vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. **Uit het bovenstaande valt dan ook niet af te leiden dat u enige - geloofwaardige***

- individuele vervolging heeft ondergaan omwille van uw etnische afkomst en dat u op deze basis beroep zou kunnen doen op een erkenning tot vluchteling. U legde geen documenten ter staving van uw verzoek om internationale bescherming voor.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel uw verklaringen voor de Europese asielinstanties op vele punten inconsistent en bijgevolg ongeloofwaardig zijn, beschikt het CGVS niet over informatie om de beweerde band met uw broer, [A.A.S.] (O.V. [...]), te betwisten. In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat hij afkomstig is uit de provincie Gedo. Bijgevolg kan ook van u aangenomen worden dat u afkomstig bent uit de provincie Gedo.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.*

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van

de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Gedo te worden beoordeeld.

Gedo wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Gedo een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Gedo is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Gedo is de tweede grootste regio in Somalië, gelegen in het zuidwesten van het land en vormt samen met Middle Juba en Lower Juba de deelstaat Jubaland. De afgelopen jaren was de politieke machtsstrijd tussen de Federale Regering van Somalië (FGS) en de deelstaat Jubaland de belangrijkste bron van gewapend conflict in Gedo. Na de verkiezing van Hassan Sheikh Mohamud als Somalische president, zijn de samenwerking tussen de FGS en de staat Jubaland weer hersteld. Vanwege de strategische ligging aan de grens met Kenia en Ethiopië, is Gedo van specifiek belang voor al-Shabaab, dat een sterke aanwezigheid heeft in de regio. De onderontwikkeling van de regio draagt bij aan endemische conflicten tussen gemeenschappen en clans over natuurlijke rijkdommen en de controle over handelssteden.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Gedo geschat op 938.249 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 73 geweldsincidenten in de regio, waaronder bijna evenveel explosions/remote violence (32 incidenten) als battles (31). De meeste gevechten noteert ACLED in de maanden augustus en september 2023. Het betreffen voornamelijk gevechten tussen de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten tegen al-Shabaab. In september 2023 noteert ACLED ook het hoogst aantal explosions/remote violence-incidenten. Al-Shabaab wordt aangeduid als de grootste verantwoordelijke voor dit type van geweldsincidenten. In de verslagperiode voert het Keniaanse leger ook meerdere luchtaanvallen uit tegen al-Shabaab, waarbij ook civiele structuren worden geraakt. Wat het geweld tegen burgers betreft, noteert ACLED 10 incidenten.

ACLED noteert in totaal 74 dodelijke slachtoffers in de regio Gedo door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder explosions/remote violence met 42 doden, waaronder 16 burgers. Voor battles registreert ACLED 23 doden. Deze dodelijke slachtoffers zijn soldaten en AS-strijders gedood tijdens militaire operaties en AS-aanvallen. ACLED noteert geen burgerdoden voor dit type van geweld. Voor de categorie violence against civilians registreert ACLED 9 burgerdoden. Al-Shabaab is ook hier verantwoordelijk voor de meeste incidenten. Het betreffen gerichte moorden met een vuurwapen en de executie van vijf dorpelingen in Faafax Dhun (Baardheere) omwille van vermoedelijke spionage. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen en droogte ontvluchtten en in een minderheid conflict/ onveiligheid, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Gedo sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Gedo in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Gedo een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoeker betoogt dat hij nog jong was toen hij zijn asielaanvraag indiende in Duitsland, dat hij nog niet zo goed wist wat hij moest doen en dat hij net een zware reisweg en gevangenschap in Libië achter de rug had. Hij vervolgt dat hij in Duitsland continu van opvangcentrum wisselde en dat hij soms zelfs op straat moest leven. Hij stelt dat hij zich aldus niet in een optimale staat bevond en dat hij zonder veel na te denken verklaringen heeft afgelegd over zijn problemen. Hij benadrukt dat hij altijd zijn correcte naam en geboortedatum opgegeven heeft, maar dat de Duitse autoriteiten dit verkeerd begrepen hebben. Hij benadrukt dat hij in België wel eerlijk geweest is over zijn problemen, gezien zijn broer zich ook in België bevindt en omdat hij zich veiliger voelde dan in Duitsland.

Vervolgens voert hij aan dat dat hij bij de DVZ onderbroken werd met de mededeling, zowel van de tolk als van de medewerker, dat hij over voldoende tijd zou beschikken om tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS alle details te verstrekken. Volgens hem heeft hij gedaan wat van hem gevraagd werd, zijnde een zeer korte samenvatting geven van zijn relaas. Voorts merkt hij op dat een minder voorkomende strategie niet betekent dat het onmogelijk is dat Al-Shabaab toepassing gemaakt hebben van een gedwongen rekruteringsmethode. Hij meent dat hij uitgebreid en doorleefd verteld heeft over de dag waarop hij benaderd werd. Hij legt uit dat Al-Shabaab gevraagd hadden om zich bij hen aan te sluiten en dat zij later nog zouden terugkomen om meer details te geven, maar dat hij het land verliet voordat zij tot effectieve dwang konden overgaan. Hij stelt dat het een veelgebruikte tactiek is om eerst de vraag te stellen dat zij een aansluiting willen en pas te beginnen met het uitoefenen van dwang en het zaaien van terreur als de persoon niet toestemt. Hij besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en geen rekening gehouden heeft met zijn omstandigheden.

Tot slot voert hij aan dat er moeilijk gesteld kan worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij stelt dat uit de verschillende rapporten over het algemeen blijkt dat de veiligheidssituatie in Somalië nog steeds zeer precair is.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 28 april 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*, september 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Somalia*, augustus 2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*, februari 2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*, 17 mei 2023;
- COI Focus, *Somalië: Veiligheidssituatie* van 25 maart 2025 (update).

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab omdat hij weigerde om zich bij hen aan te sluiten.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoeker heeft bewust getracht de asielinstanties te misleiden gezien hij sinds zijn aankomst in Europa sterk uiteenlopende verklaringen aflegt over zijn identiteit, zijn achtergrond (clan), het moment van zijn vertrek uit Somalië en de problemen die de directe aanleiding voor zijn vlucht vormden;
- ii) Los van de vaststelling dat hij niet eerder melding maakte van enige problemen met Al-Shabaab, kunnen zijn verklaringen over de gedwongen rekrutering allerminst overtuigen, nu (a) dit volgens de beschikbare landeninformatie niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie vormt; (b) hij hieromtrent summier verklaringen aflegt bij de DVZ; (c) zijn verklaringen bij het CGVS niet aannemelijk zijn;
- iii) Verzoeker toont niet aan dat hij enige geloofwaardige individuele vervolging heeft ondergaan omwille van zijn etnische afkomst;
- iv) Verzoeker legt geen documenten ter staving van zijn beschermingsverzoek neer.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt hij zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.3.1. Vooreerst ondergraven de vele tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen afgelegd in Duitsland en in België de geloofwaardigheid van verzoekers vrees op ernstige wijze.

Verzoeker legt niet alleen afwijkende verklaringen af over zijn identiteit, zijn clan, het moment van zijn vertrek uit Somalië en zijn reisweg (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, Dublin-Procedure, p. 1; Niederschrift p. 2-3; AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 03.06.22, punt 1, 2, 6D, 42; NPO, p. 6), maar schuift ook een volledig verschillend vluchtrelaas naar voren. In Duitsland verklaart hij Somalië ontvlucht te zijn vanwege een conflict met de familie van de vrouw waarmee hij wilde trouwen en waarbij zijn broer zelfs zou zijn neergeschoten (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, Niederschrift, p. 4), terwijl hij zich in België beroept op zijn vrees voor een gedwongen rekrutering door Al-Shabaab (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 25.10.22, vraag 3.4. en 3.5.; NPO, p. 9-10). In België vermeldt hij weliswaar ook dat zijn oudste broer overleden is, maar situeert hij dit overlijden in de periode toen hij nog klein was (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 03.06.22, punt 19). Hoewel verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud de gelegenheid geboden werd om eventuele eerdere verklaringen in Duitsland aan te kaarten of te nuanceren, stelt hij uitdrukkelijk dat hij geen bijkomende informatie heeft over zijn weigeringsbeslissing en bevestigt hij dat hij ook in Duitsland reeds verklaard had te vrezen voor Al-Shabaab (NPO, p. 3). Dit strookt echter niet met de informatie uit het administratief dossier. Meer nog, zowel ten aanzien van de Duitse, als ten aanzien van de Belgische asielinstanties geeft hij aan dat er geen andere redenen waren waarom hij zijn land van herkomst ontvlucht is (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, Niederschrift, p. 7-8; NPO, p. 8).

Verzoeker erkent in zijn verzoekschrift dat hij in Duitsland geen waarheidsgetrouwe verklaringen heeft afgelegd in het kader van zijn beschermingsverzoek. Het manifest misleidende karakter van zijn verklaringen vormt reeds een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid. Dat hij zich in België veiliger voelde dan in Duitsland en pas in België het gevoel had dat hij eerlijk kon zijn over zijn problemen, betreft slechts een blote bewering. Verzoeker laat na te concretiseren waarom hij zich in Duitsland niet veilig genoeg zou gevoeld hebben om waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen. Zijn betoog biedt geen verschuiving voor zijn leugenachtige verklaringen en ontslaat hem geenszins van de op hem rustende medewerkingsplicht. Van

een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de bevoegde asielautoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Daarenboven is het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land, teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen, inherent aan het vertrouwen in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt. Indien verzoeker in Somalië daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging had, kan er worden verwacht dat hij geen toevlucht zou genomen hebben tot het uiteenzetten van valse verklaringen. Zijn houding doet afbreuk aan de nood aan internationale bescherming.

Verzoeker kan zijn leugenachtige verklaringen niet verschonen door te wijzen op zijn jonge leeftijd bij het indienen van zijn beschermingsverzoek in Duitsland, gezien hij bij zijn eerste beschermingsverzoek in Duitsland, op 26 februari 2018 (AD CGVS, Deel DVZ, EURODAC Search Result), reeds negentien jaar was. Dat hij steeds zijn correcte naam en geboortedatum opgegeven heeft, maar dat de Duitse autoriteiten dit verkeerd begrepen hebben, betreft eveneens een blote bewering, die hij op geen enkele manier weet te onderbouwen. Daarnaast kan hij bezwaarlijk stellen dat hij niet wist wat hij moest doen, gezien hij ook tijdens zijn interview bij de Duitse asielinstanties werd bijgestaan door een raadsman, uitleg kreeg over de procedure en de betekenis van het interview, gewezen werd op zijn medewerkingsplicht en geadviseerd werd om waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen. Er werd hem uitdrukkelijk meegedeeld dat hij tijdens zijn gesprek de gelegenheid zou krijgen om alle feiten en gebeurtenissen te beschrijven die zijn vrees voor vervolging rechtvaardigen en die de uitzetting naar zijn land van herkomst of een ander land in de weg staan (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, Niederschrift, p. 1). Ook de loutere verwijzing naar zijn zware reisweg, de verschillende opvangcentra waar hij verbleven heeft en zijn leven op straat, betreft geen dienstig verweer. Voorgaande tegenstrijdigheden betreffen geenszins details, maar slaan op cruciale elementen van zijn vluchtrelaas. Indien hij zich werkelijk niet in een staat bevond dat of de omstandigheden aldaar verhinderden dat een correct verhoor en het geven van antwoorden niet mogelijk of bemoeilijkt werd, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij hier melding van maakt. Echter blijkt uit de informatie uit het Duits asioldossier niet dat verzoeker het interview niet op gedegen wijze kon doorlopen, waardoor hij zich met zijn betoog beperkt tot loutere blote beweringen, zonder deze te ondersteunen met een begin van bewijs waaruit zou kunnen blijken dat zijn toestand in Duitsland voor problemen zorgde, die dan bovendien nog van dergelijke aard zijn dat zij de fundamentele verschillen omtrent de kernelementen in zijn vluchtrelaas kunnen rechtvaardigen.

4.3.3.2. Verzoeker slaagt er voorts niet in aannemelijk te maken dat Al-Shabaab hem opgedragen hebben om met hen samen te werken. Door in het verzoekschrift zijn onenigheid te uiten aangaande de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing omtrent de gedwongen rekrutering, zonder deze *in concreto* te weerleggen, is hij niet in staat afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande.

Ten eerste is het niet aannemelijk dat hij bij de DVZ geen melding maakt van het bezoek van de twee leden van Al-Shabaab, waarbij zij getracht hadden hem persoonlijk te rekruteren (NPO, p. 9-10). Bij de DVZ stelt hij louter dat hij Somalië ontvlucht is toen hij hoorde dat Al-Shabaab de jongens, die sterk genoeg waren, zouden verplichten om zich bij hen aan te sluiten en dat zijn broer Somalië daarom reeds ontvlucht was (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 25.10.22, vraag 3.5.). Dat hij bij de DVZ werd aangemaand om het kort en bondig te houden, biedt hiervoor geen verantwoording. Uit het administratief dossier blijkt dat de vragenlijst hem in het Somalisch werd voorgelezen – wat hij tijdens het persoonlijk onderhoud ook bevestigt (NPO, p. 2) – en dat hij deze zonder voorbehoud heeft ondertekend, waarbij hij uitdrukkelijk verklaarde dat alle genoteerde verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 25.10.22). Gevraagd of hij op de DVZ alle elementen heeft kunnen aanhalen die geleid hebben tot zijn vertrek uit Somalië, antwoordt hij bevestigend, doch voegt hij toe dat het een kort interview betrof, waarbij hij de verdere details zou kunnen uiteenzetten bij het CGVS (NPO, p. 3). Het loutere feit dat er minder tijd wordt genomen voor het interview bij de DVZ dan dat voor het CGVS, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe verklaringen dient af te leggen. Er kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen waarover specifieke vragen worden gesteld, correct kan aanduiden, ook bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Verzoeker draagt bijgevolg de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Gezien het moment waarop hij persoonlijk benaderd wordt door Al-Shabaab met de vraag om zich bij hen aan te sluiten een ingrijpende gebeurtenis betreft, waarvan redelijkerwijs verwacht kan worden dat deze in zijn geheugen gegrift staat en het een kernaspect vormt van zijn vervolgingsvrees, is het niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter op te werpen dat hij niet de kans kreeg om zijn volledig relaas uit de doeken te doen. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins

van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de DVZ. De duur van het interview bij DVZ is hierbij irrelevant.

Ten tweede stemmen zijn verklaringen over zijn gedwongen rekrutering door Al-Shabaab niet overeen met de beschikbare landeninformatie, hoewel diezelfde landeninformatie niet ontkent dat Al-Shabaab ook overgaat tot gedwongen rekrutering. Immers blijkt hieruit dat jongeren op verschillende manieren gedwongen gerekruteerd worden, maar dat dit voornamelijk gebeurt door middel van indoctrinatie en propaganda en het vooruitzicht op financiële beloningen. Het beeld van rekrutering door Al-Shabaab lijkt complex te zijn - soms wordt geweld gebruikt, maar meestal gebeurt rekrutering door sociale druk via familie en clanleiders. Koranscholen worden hierbij aangestipt als de voornaamste plaatsen voor rekruteringscampagnes (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3, p. 3-4). In verzoekers geval is er geen sprake van voorgaanden. Verzoeker verklaart immers dat hij voor het eerst werd aangesproken door twee leden van Al-Shabaab in zijn schoenenatelier en dat zij hem vertelden dat hij inmiddels oud en sterk genoeg was om de wapens op te nemen en aan de zijde van Al-Shabaab te strijden (NPO, p. 10). Hier is aldus geen sprake van indoctrinatie, propaganda of beloningen en evenmin van enig beroep op familiale banden of banden met de clanoudsten. Door er in zijn verzoekschrift louter op te wijzen dat het niet is omdat hij gewag maakt van een minder voorkomende strategie van Al-Shabaab, dat deze niet zou voorkomen, maakt verzoeker niet aannemelijk waarom zijn individueel geval zou afwijken van de algemene informatie waar de commissaris-generaal zich op beroept. Evenmin is hij in staat afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande in de bestreden beslissing.

Ten derde is de manier waarop Al-Shabaab naar verzoeker toe gehandeld hebben, niet plausibel. Zo blijkt niet dat de twee leden van Al-Shabaab veel moeite gedaan hebben om hem te overtuigen van hun visie. Verzoeker verklaart dat zij slechts eenmaal naar het schoenenatelier kwamen en hem opriepen om jihad te voeren (NPO, p. 9-11). Het is allerminst aannemelijk dat het de strategie van Al-Shabaab zou zijn om verzoeker slechts na één gesprek van amper vijf minuten, waarbij hij op algemene wijze gevraagd werd om samen met hen te vechten omdat hij nu oud en sterk genoeg was, te proberen overhalen om zich bij hun doel aan te sluiten, zonder dat hierbij sprake is van enige voorafgaandelijke vorm van indoctrinatie. Dit geldt des te meer nu zij op de hoogte waren dat zijn broer reeds een eerdere rekruteringspoging ontlopen had door het land te ontvluchten (NPO, p. 7-8). Daarnaast is het niet geloofwaardig dat zij, ondanks verzoekers instemming, geen verdere instructies gaven over waar, wanneer of hoe hij zich zou moeten melden. Hij kreeg geen deadline, noch concrete aanwijzingen over wat er precies van hem verwacht werd en of hij zou moeten vechten, een aanslag plegen of op een andere manier zou worden ingezet. Hij weet zelfs niet in naam van welke commandant hij werd aangesproken (NPO, p. 11-12). Dat zijn rekrutering verband hield met zijn clanaffiliatie kan evenmin worden aangenomen, gezien hij wisselende verklaringen aflegt over de clan waartoe hij behoort (zie *supra*). Dat het een veelgebruikte strategie is van Al-Shabaab om eerst de eis te stellen alvorens over te gaan tot het zaaien van terreur en het uitoefenen van dwang, betreft slechts een blote bewering, die verzoeker op geen enkele wijze weet te staven en doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de door hem geschetste gang van zaken niet strookt met de beschikbare landeninformatie.

4.3.3.3. Verzoeker laat de terechte en pertinente overwegingen aangaande zijn vrees omwille van zijn etnische afkomst volledig ongemoeid, zodat deze bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer onverminderd overeind blijven en integraal worden overgenomen.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* wordt, mede gelet op de verklaringen van verzoekers broer, niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit de provincie Gedo (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 03.06.22, punt 10), waardoor zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) ten opzichte van de situatie van Gedo dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt niet dat de situatie in Gedo van zulke aard is dat er actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in die regio een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers betoog, dat de situatie in Somalië zeer precair is, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande.

De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Gelet op de beschikbare landeninformatie, blijkt dat er willekeurig geweld plaatsvindt in de regio Gedo, maar niet op een hoog niveau. Er is dan ook een hoger niveau aan individuele elementen vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen echter in hoofde van verzoeker geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In het verzoekschrift brengt hij geen argumenten aan die nopen tot een andersluidende beoordeling.

4.4.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Gedo een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Voor wat betreft de opgeworpen schending van artikel 3 van het EVRM, moet worden vastgesteld dat er *in casu* geen verwijderingsmaatregel voorligt.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. FLORIO
---------------------	-----------